

KULMÂKIVI

SUOMEN TEOLOGISEN INSTITUUTIN TIEDOTUSLEHTI
KULMAKIVENÄ ON ITSE KRISTUS JEESUS (EF 2:20)

1/2021

HENKILÖKOHTAISESTI
DANIEL NUMMELA

TÄMÄN LEHDEN VÄLISSÄ ON
TUKIJÄSENILLE INFOKIRJE
VUODEN 2021
TUKIJÄSENMAKSUA VARTEN

KIRKOSSA EI VOI OLLA KAHTA TOTUUTTA

Perinteisen kristillisyyden elintila näyttää kaventuvan kirkossamme ja yhteiskunnassamme. Tähän kehitykseen liittyen yhdysvaltalaiselta teologilta Richard John Neuhausilta on lausahdus, jota sanotaan Neuhausin säännöksi: ”Missä oikeaoppisuudesta tulee vapaaehtoista, siellä oikeasta opista tulee enemmän tai myöhemmin kiellettyä.”

Jos kirkko hyväksyy oikean opetuksen rinnalle sen kanssa ristiriitaisia opetuksia, tasapaino ei koskaan säily kovin pitkään. Kirkko ei näytä pystyvän elämään rinnakkain monenlaisen opetuksen kanssa. Todellinen moniarvoisuus ei ole kestävä tila, vaan vaaka tuntuu aina kallistuvan johonkin suuntaan.

Oikeaoppisuus olettaa, että on olemassa oikea oppi: totuus asioista, oikea ja väärä. Jos oikeaoppisuus asetetaan samanarvoiseksi sille ristiriitaisten ajatusten kanssa, se alistetaan silloin liberaalille periaatteelle, jonka mukaan ei ole oikeaa ja väärää tai totuutta tai epätotuutta kyseisistä asioista. Tietenkään tällainen periaate ei voi pitkällä aikavälillä sietää ajatusta, että olisi olemassa oikea ja väärä oppi, vaan oikeaoppisuus on lopulta murskattava, koska se pelkällä olemassaolollaan uhkaa sitä liberaalia periaatetta, jonka alle se on alistettu.

Tämän vuoksi kirkolliset kompromissit näyttävät toimivan vain yhteen suuntaan. Kompromisseja tehdään kirkon opetuksen muuttamiseksi, mutta kun se on saatu

muutettua, kompromissit perinteisesti ajattelevien suuntaan unohdetaan.

Tämä kehitys on nähty virkakysymyksessä ja samalla tavoin se tullaan näkemään avioliittokysymyksessä. On täysin mahdoton ajatus, että kirkossa voisi olla esimerkiksi kahta erilaista opetusta avioliitosta samaan aikaan. Vaikka sellainen malli rakennettaisiin, se ei tule kestämaan kauaa. Jossakin vaiheessa perinteinen malli on kuitenkin murskattava.

Monilla konservatiiveilla on toiveena, että oikealle opille annettaisiin joku pimeä nurkka, jossa sen tulee käyttäytyä kunnolla ja olla häiritsemättä muita. Toivotaan pientä elintilaa, jossa voidaan toimia omassa rauhassa ja näin varmistetaan oma tulevaisuus. Toive elintilasta on sinänsä ymmärrettävä ja käytännöllinen vaatimus, mutta pitkällä tähtäimellä tällainen kompromissein rakennettu elintila näyttää aina loppuvan. Sen varaan on turha rakentaa tulevaisuutta.

Ei ole olemassa mitään kestäväää ja toimintavapauden turvaavaa kirkollista keskitietä oikean ja väärän opetuksen välillä. Elintilan sijaan olisi vaadittava, että kirkko yksiselitteisesti pysyy oikeassa opetuksessa ja irtisanoutuu sille ristiriitaisista asioista.

SANTERI MARJOKORPI

29.1.2021

HAASTE UUSIEN TUKIJÄSENTEN HANKKIMISEKSI

Haastamme kutsumaan ystäväsi ja tuttuusi mukaan STI:n tukijäseneksi ja Kulmakiven lukijaksi. Kerro siis ystävillesi mahdollisuudesta olla tukemassa STI:n tärkeää työtä. Jokaiselle, joka saa vähintään yhden uuden tukijäsenen kutsuttua mukaan, lähetämme ilmaiseksi uuden suosituksen STI:n Iustitia 38:n ”Kirkot muutoksen tilassa – ideologisia konflikteja ja suuria kehityslinjoja” -julkaisun, joka normaalisti maksaa 20 euroa.

Tukijäseneksi voi liittyä lähettämällä sähköpostia osoitteeseen sti@sti.fi. Liittymis-sähköpostissa tarvitsemme tukijäseneksi liittyyjän nimen, osoitteen ja tiedon oletko Ei opiskelija vai Opiskelija. Lisäksi pyydämme puhelinnumerosi, jotta STI voi tarkistaa tämän ilmoituksen soittamalla sinulle. Emme anna yhteystietojasi eteenpäin esim. suoramarkkinointiin. Jos uusi tukijäsen ilmoittaa samalla kuka hänet on haastanut tukijäseneksi, lähetämme uuden Iustitian kyseiselle suosittelijalle.

TUKIJÄSENILLE TÄRKEÄ INFO !!!

Näin koronapandemian aikana päätimme, että liitämme vuosittaisen tukijäsenmaksukirjeen tämän lehden väliin eli emme tänä keväänä postita sitä erilliskirjeenä tukijoillemme. Pyydämme huomioimaan maksaessa, että käyttäisit viitenumeroa, joka löytyy tämän lehden takasivulta painettujen osoitetietojesi yläpuolelta. Tämä helpottaa tukimaksun kirjautumista oikein jäsenrekisteriimme ja säästämme samalla pankkikuluissa.

Toivomme, että maksat jäsenmaksusi kevätkauden aikana, eräpäiväksi on merkitty toukokuun 31.pvä. Maksuaikaa on siis runsaasti. Tukijäsenmaksun suuruus on **henkilöjäseniltä 40 € / vuosi, opiskelijajäseniltä 10 € / vuosi ja yhteisöjäseniltä 100 € / vuosi. (seurakunnat, yrittäjät yms.)**

STI:n talous on lähes täysin tukijäsentemme ja työmme ystäviemme taloudellisen tuen varassa. Muuta säännöllistä tukea saamme vain Kirkkohallitukselta ja jäsenjärjestöiltämme. Kirkkohallitus on antanut vuosittain 3000 euron tuen kirja- ja lehtihankintoihin teologista kirjastoamme varten. STI:n kymmenen jäsenjärjestöä tukee toimintaamme vuosittain 30 500 eurolla.

Paljon kiitoksia arvokkaasta tuestanne STI:n toiminnalle! Pyydämme muistamaan rukouksin paitsi työtämme niin myös opiskelijoitamme näissä haastavissa pandemia-ajan olosuhteissa.

STI:N KEVÄÄN AVAJAISISSA POHDITTIIN HERÄTYSKRISTILLISYYDEN SUHDETTA YMPÄRISTÖNSUOJELUUN

Kevään avajaisissa keskustelemassa olivat THL:n erikoistutkija, dosentti Panu Rantakokko sekä Kansanlähetyksen Raamattukouluttaja ja pastori Mika Ebeling. Usein ympäristönsuojeluun liittyy kristinuskolle vieraita lähtökohtia ja sellaista ajattelua, joka on ristiriidassa kristinuskon metafysiikan kanssa. Nyt keskusteltiin siitä, millaisiin johtopäätöksiin kristinuskon metafysiset perusratkaisut vievät ympäristönsuojelun alueella. Molemmat keskustelijat edustivat herätyskristillistä näkökulmaa.

Panu Rantakokkon mukaan ympäristönsuojelu tarkoittaa meidän arkista elämäämme suomalaisen yhteiskunnan jäsenenä ja arkisia valintojamme. Yhteiskunnan puolelta ympäristöön vaikuttavat esimerkiksi valinnat koulutuksen, terveydenhuollon ja infrastruktuurin suhteen, joihin tavallinen ihminen ei voi juurikaan vaikuttaa. Sen sijaan omiin arkisiin valintoihimme kuten autoiluun, ruokavaliioon ja asumiseen voi vähän enemmän vaikuttaa. Nämä molemmat puolet ovat kytköksissä lokaalisti ja globaalisti isoihin kysymyksiin.

Rantakokko totesi, että herätyskristillisyydessä on jo pitkään ollut kiistaa tuon-

puoleisuuden ja ajan suurten kysymysten välillä. Kiista juontaa jo 1800-luvulle, jolloin herätysliikkeitä arvosteltiin kulttuurivihamielisyydestä. Marxilainen ajattelu puolestaan arvosteli herätysliikkeitä sosiaalieettiseltä näkökannalta. Etenkin Yhdysvalloissa 1960-luvulta lähtien on sitten käyty keskustelua ympäristönsuojelun ja herätyskristillisyyden suhteesta.

Herätyskristittyjä haastetaan kysymyksellä: Mikä on suurin käskyistä? Sellaiset aatteet, jotka sanovat, että ympäristönsuojelu on suurin käsky, esittävät kristityille kysymyksen: kuinka voi rakastaa lähimmäistä lähellä tai kaukana ja samalla tuhota hänen elinympäristöään? Kristityt voivat Rantakokkon mukaan vastata tähän katekismuksen perusteella, että ”ympäristön turmeleminen ja luonnon tasapainon järkyttäminen on varastamista tulevilta sukupolvilta”.

Siksi Rantakokkon mielestä herätyskristityt voivat sitoutua esimerkiksi YK:n kestävä kehityksen Agenda 2030 tavoitteisiin. Herätyskristityt ovat lähetyskentillä evankeliumin julistamisen ohella tekemisissä näiden asioiden kanssa. Kuitenkaan yksikään valtio ei ole onnistunut saavuttamaan hyvinvointia ympäristön kannalta kestävästi. Siksi olisi Rantakokkon mukaan kysyttävä, voisimmeko tyytyä vähempään. Lopulta ihminen on vastuussa Jumalalle kaikesta – myös luonnosta. On silti pidettävä mielessä, että maailmassa

LOPULTA IHMINEN ON
VASTUUSSA JUMALALLE
KAIKESTA — MYÖS
LUONNOSTA.

ja etenkin ympäristökysymyksissä on äärimmäisen vaikea tehdä hyvää tekemättä samalla pahaa toiselle. Olemme siis tässäkin kysymyksessä yhtä aikaa syntisiä ja vanhurskaita.

Mika Ebeling puolestaan totesi, että ympäristökysymysten perussävelet tulevat luomisteologiasta. Jumala loi taivaan ja maan ja näki, että se oli hyvä. Ihminen on asetettu vallitsemaan luomakuntaa Jumalan kuvana. Ihmisellä on erityistehävänä viljellä ja varjella luomakuntaa. Ebelingin mukaan syntiinlankeemus mutkisti asioita ja vaikutti myös luomakuntaan. Sen jälkeen luomakuntakin on alistettu katoavaisuuden alle. Meidän olisi ymmärrettävä, että maailma ja sen elämä ovat Luojan kalliita mestariteoksia. Ihminen saa nauttia luonnon antimista, mutta ei tuhota sitä.

Keskeiseksi Ebelingin mielestä ympäristökysymyksissä nousee se lähtökohta, että palvelemmeko luojaa vai luomakuntaa. Uskommeko siis hyvään ja rakastavaan Jumalaan vai uskommeko kaiken olevan sattuman tai meidän varassamme? Jos emme usko hyvään Jumalaan, helposti ahdistumme näiden kysymysten äärellä.

On Ebelingin mukaan vaarana, että kristinusko korvataan jonkinlaisella luon-

nonuskonnolla, jossa synti korvataan saasteella ja hurskaus pienellä hiilijalanjäljellä. Tässä iso kysymys on, mikä on ihmisen paikka. Onko ihminen Jumalan kuva ja muun luomakunnan yläpuolella vai onko ihminen pelkästään luonnon ongelma? Olemmeko arvokkaampia kuin monta varpusta kuten Jeesus totesi? (Luuk. 12:6-7). Tähän liittyy kysymys siitä, onko ihmisiä liikaa vai pitääkö meidän lisääntyä ja täyttää maa. Onko suurin hyve, ettei saa lapsia, niin kuin jotkut ympäristöajattelijat väittävät?

Ebeling näkikin, että suurin haaste herätyskristitylle on, kuinka palvella Jumalaa ja toteuttaa hänen antamaansa tehtävää maailmassa, jossa ympäristönsuojelusta on monille tullut oma uskontonsa. Hänen mukaansa pitäisi pohtia, miten voimme hoitaa oman vastuumme ympäristöstä niin, että emme joudu osaksi ympäristönsuojelusta muodostettua uskontoa, joka ei jaa samoja lähtökohtia kristinuskon kanssa.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI

KUVAT: VAS. MIKA EBELING
(SEKL ARKISTO), OIK. PANU
RANTAKOKKO (OMA ARKISTO)

KANSANLÄHETYKSEN TUORE LÄHETYSJOHTAJA DANIEL NUMMELA:

”Haluan terävöittää teologiaamme ja rakentaa yhteyttä”

Kuka olet ja mitä teit ennen nykyistä tehtävääsi?

Olen 38-vuotias kolmen lapsen isä ja lähetyksenjohtaja. Olimme lähetyksessä Japanissa yhteensä kymmenen vuotta vuodesta 2009 alkaen. Työskentelimme siellä kolme työkautta ja olimme välissä kotimaassa kahdessa jaksossa yhteensä vuoden. Toimin Japanissa kahden eri seurakunnan pappina sekä opettajana raamattukoulussa. Olin myös useita vuosia mukana luterilaisen teologisen seminaarin hallituksessa. Viimeisinä vuosina olin työalueen esimies. Viimeisen työkauden aikana aloin kokea kutsua takaisin kotimaahan, ja keskustelumme asiasta teimme vaimoni kanssa päätöksen jäädä toistaiseksi Suomeen.

Teit ilmeisesti myös väitöskirjaa?

Viimeisinä vuosina tein Japanissa väitöskirjaa Kevin Vanhoozerin raamattunäkemyksestä. Viime vuonna olin vähän aikaa opintovapaalla, mutta väitöskirja on edelleen kesken. Pohdin väitöskirjassani viimeisintä hermeneutiikkaa hyödyntäen Jumalan puheen mahdollisuutta ja seuruksia teologialle.

Mitä opit Japanissa?

Nykyinen tehtävä ei olisi mahdollinen ilman lähetyksessä saatua kokemusta. Opin siellä kunnioittamaan toisten tunnustuskuntien kristittyjä, joista osa oli paljon hurskaamman oloisia kuin minä. Ymmärsin käytännössä sen, että pelastuneita on muualtakin kuin luterilaisten piirissä, vaikka itsellä onkin selkeä luterilainen identiteetti.

Minkälaisin silmin katsot Japanissa pitkään olleena nyt Suomea?

Suomi on digitalisoitunut joillain alueilla jopa paljon nopeammin kuin Japani.

Huolestuttavaa on, miten nopeasti Raamattuun pitäytyvä hengellisyys on Suomessa ohentunut. Japanissa ei tarvinnut samalla tavalla ottaa kantaa kirkkopoliittikaan, vaan sai keskittyä ydinasioihin, kuten Raamatun opettamiseen. Se on antanut eväitä pappina ja teologina toimimiseen.

Ennen ajattelin myös, että ihanne on se, että seurakunta on suuri, mutta Japanissa

opin arvostamaan pienen seurakunnan todellisuutta. Sitä, että pastori tuntee laumansa. Normaalisti Suomessa seurakunnat ovat valtavia yksikköjä, joissa ei tunneta henkilökohtaisesti.

Miltä ovat maistuneet ensimmäiset päivät Kansanlähetyksen johtajana?

Mukavalta ja innostavalta, toisaalta haasteelliselta. Meillä on edelleen paljon mahdollisuuksia ja ajattelen, että Kansanlähetystä tarvitaan. Pitää tehdä jatkuvaa työtä sen kanssa, että pysytään uskollisena omalle ydintehtävälle, näylle sekä Raamatun sanalle.

Minkälaisena järjestönä näet Kansanlähetyksen?

Olemme selkeästi lähetysherätysliike. Emme ole pelkästään lähetyjärjestö emmekä pelkästään herätysliike. Olemme järjestö, jossa nämä molemmat puolet yhdistyvät. Olemme aika heterogeeninen liike, jossa on sekä karismaattisesti suuntautuneita vapaisiin suuntiin kallellaan olevia että vahvasti tunnustuksellisia luterilaisia työntekijöitä ja vastuunkantajia mukana. Se on rikkaus, mutta haastaa myös yhteyden. Sitä pitää koko ajan huomioida ja rakentaa.

Minkälaisen muutoksen tuot Kansanlähetykseen sen johtajana?

Ensi sijassa tuon jatkuvuutta sille pitkälle linjalle, mikä meillä on läpi KL:n historian. En tuo mitään mullistavaa, mutta tahdon palauttaa meitä enemmän teologisille juurillemme. Liikkeen johtajana haluaisin terävöittää meidän teologiaamme ja rakentaa yhteyttä liikkeen sisällä. Meidän tulee aina haastaa itseämme sen suhteen, kuinka hyvin

elämässämme kohtaa teologia, jota tehdään ja käytännön elämä, jota eletään todeksi. Käytännön elämä ja teologia eivät saa irtautua toisistaan.

Missä Kansanlähetyksessä on kahdenkymmenen vuoden päästä?

Kansanlähetyksessä toteuttaa edelleen ydintehtävänsä lähetystyön parissa kotimaassa ja ulkomailla. Suomen kirkollisesta tilanteesta on mahdotonta sanoa. Se näyttää huolestuttavalta ja on vaikea tietää, mihin kirkko menee ja mitä siitä seuraa.

Kuinka hyvin tunnet STI:tä?

Olin STI:n opiskelijaneuvostossa melkein koko opiskeluaikani ja osallistuin toiminnan suunnitteluun. Osallistuin mielenkiintoisille luennoille ja kävin muutenkin STI:n toiminnassa.

Minkälaisena näet STI:n roolin?

On hienoa, että STI kokoaa herätysliikerintamaa laajasti yhteen teologisen koulutuksen ja tutkimuksen suhteen. Toivon, että STI voisi antaa laajempaa perspektiiviä teologiaan kuin mitä pelkästään sekulaari yliopistokoulutus antaa. Toivon, että STI löytäisi oman paikkansa osana suomalaisten teologian opiskelijoiden elämää.

Haluan myös rohkaista teologian opiskelijoita teologisten opintojen ohella pitämään huolta omasta hartauselämästään.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI

KUVA: SEKL ARKISTO

Kirkko muutoksessa

Itä-Suomen yliopiston käytännöllisen teologian professori Kati Tervo-Niemelä piti Perusta-lehden teologisilla opintopäivillä tammikuun alussa hyvin hätkähdyttävän luennon kirkon käytännöllisestä ja teologisesta muutoksesta. Erityisesti kolmenlaista muutosta on tapahtunut viime vuosikymmeninä: yleinen kirkollisuus on heikentynyt, arvomaailma on liberaalisoitunut ja on siirrytty julistavuudesta sielunhoidollisuuteen.

YLEINEN KIRKOLLISUUDEN HEIKENTYMINEN

Kaikissa länsimaissa yleinen kirkollisuus on heikentynyt. Suomessa tämä näkyy siinä, että sitoutuminen kirkon oppiin on heikentynyt. Samalla kirkon jäsenmäärä on laskenut noin prosentin vuosivauhtia viime vuosina. Myös uskonnollinen osallistuminen laskee. Etenkin kirkolliisiin toimituksiin ei osallistuta enää niin kuin ennen ja kastettujen lasten määrä vähenee.

Kristinuskon siirtäminen uusille sukupolville on vaikeutunut. Usko peritään yhä harvemmin. Osaltaan kyse on siitä, että isät ja äiditkin ovat jo vieraantuneita. Kuitenkin vanhemman uskonnollisuus on edelleen voimakkain lapsen uskonnollisuutta selittävä tekijä. Esimerkiksi

KRISTINUSKON SIIRTÄMINEN UUSILLE SUKUPOLVILLE ON VAIKEUTUNUT.

kaksi uskonnotonta vanhempaa siirtävät uskonnottomuuden hyvin todennäköisesti lapsilleen. Kaksi uskonnollista vanhempaa siirtää uskonnon 50 prosentin todennäköisyydellä lapsilleen. Yksi uskonnollinen vanhempi välittää uskon 25 prosentin todennäköisyydellä lapsilleen. Tilastollisesti siis uskonnottomuus siirtyy tehokkaammin kuin uskonnollisuus seuraaville sukupolville.

ARVOMAAILMAN LIBERALISOITUMINEN

Samaan aikaan moraalikäsitteet ovat liberaalisoituneet nopeasti ja voimakkaat vaatimukset tasa-arvosta ovat kasvaneet. Esimerkiksi homoseksuaalisuuden, abortin ja avioeron suhteen suomalaisten yleinen mielipide on muutamassa vuosikymmenessä muuttunut voimakkaasti liberaalimpaan suuntaan. Selkein muutos on voimistunut tasa-arvovaatimus suhteessa seksuaalivähemmistöihin. Tämä tarkoittaa, että konservatiivit ovat yhä kauempana keskiväestöstä. Siksi kirkossa on syntynyt voimistuva kahtiajako ja kenttä on polarisoitunut nopeasti.

Liberaalit asenteet ovat sen myötä lisääntyneet pappien ja kirkon työntekijöiden keskuudessa. Tervo-Niemelän mukaan papiston keskuudessa on laskussa miesten osuus, konservatiivinen teologinen orientaatio, lähetysorientaatio, evankelioinnin korostus, Raamatun lukemisen ja opettamisen tärkeys, henkilökohtainen rukouselämä, työ elämäntehtävänä, jolle omistaudutaan kokonaan ja työ Jumalan

antamana kutsumustehtävänä. Sen sijaan pappien keskuudessa nousussa on naisten osuus, liberaali teologinen orientaatio, oikeudenmukaisuuden edistäminen, tasa-arvon puolesta puhuminen, ympäristönsuojelu, kasvatustyön tärkeys, vähemmistöjen oikeuksien edistäminen, itsensä toteuttaminen, halu edetä uralla sekä halu auttaa ja palvella lähimmäistä.

SIIRTYMÄ JULISTAVUUDESTA SIELUNHOIDOLLISUUTEEN

Tervo-Niemelän mukaan ihmiset odottavat yhä vähemmän, että kirkko toimisi julistavasti. Toiveet siitä, että kirkko auttaisi ja lievittäisi kärsimystä, ovat sen sijaan kasvaneet. Kirkolta odotetaan mukanaoloa elämän kipukohtissa ja laajaa sielunhoidollisuutta. Myös kirkon työntekijöiden työnäky on muuttunut tähän suuntaan. Julistavuuden tilalle on tullut laaja auttamisorientaatio.

Käytännön työotteessa konservatiivien ja liberaalien välillä onkin suuria eroja. Konservatiivit korostavat sanan julistamista, Raamatun lukemista ja opettamista, rukouselämää, jumalanpalvelusta, lähetystyötä ja evankelioimista. Liberaalit puolestaan korostavat oikeudenmukaisuuden edistämistä, tasa-arvon puolesta puhumista, yhteiskunnallista vaikuttamista ja vähemmistöjen oikeuksien edistämistä.

MUUTOKSEN TEKIJÄT

Kirkollisista liikkeistä edellä kuvattua muutosta ovat Tervo-Niemelän mukaan ajaneet etenkin herännäisyys, jossa li-

beralisoituminen 2000-luvulla on ollut nopeaa. Vastaava muutos on tapahtunut myös Hiljaisuuden ystäväissä, Tuomas-yhteisössä ja taizelaisuudessa. Pienessä määrin muutoksentehtäjiä oli lisäksi Kansan raamattuseuran, ELY:n, vanhoillislestadiolaisuuden ja karismaattisen liikkeen jäsenten keskuudessa. Pääosin säilyttäviä liikkeitä ovat olleet lestadiolaisuus, evankelisuus, rukoilevaisuus ja viidesläiset liikkeet, karismaattinen liike ja Paavalin synodi.

Tervo-Niemelän luento oli hyvin herättelevä ja kuvasi sitä äkillistä ja radikaalia muutosta, johon kirkko on 2000-luvulla joutunut. Näyttää siltä, että muutosten keskellä STI:n tapaiselle järjestölle on entistä enemmän tarvetta tulevaisuudessa.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI
KUVA: KUVAKAAPPAUS
LUENNOLTA / SRO, YOUTUBE

Älä elä valheiden mukaan Rod Dreher:

Live Not by Lies.

A Manual for Christian Dissidents. 2020

Rod Dreherin uusi kirja on jatko-osa vuonna 2017 ilmestyneelle ja paljon kohua herättäneelle teokselle *Benedict Option: A Strategy for Christians in a Post-Christian Nation*. Tuossa kirjassa Dreher pyrki hahmottelemaan strategiaa, miten selvitä kristittyinä jälkikristillisessä ajassa, jossa kristinuskoon suhtaudutaan yhä vihamielisemmin. Hän esitti, että kristittyjen pitäisi luoda entistä tiiviimpiä yhteisöjä ja alkaa elämään monin tavoin vastakulttuurisemmin.

Ilmestymispäivänä *Live Not by Lies* nousi koko Amazonin myydyimmäksi kirjaksi. Tämäkin kirja sai siis valtavaa huomiota ja sitä voi myyntimäärien perusteella pitää vuoden 2020 merkittävimpänä kristillisenä kirjana. Kirjassa Dreher pyrkii hahmottelemaan, miten eletään kristittyinä toisinajattelijana vihamielisessä ympäristössä. Apua ja esimerkkejä hän hakee rautaesiripun takaa. Hän ammentaa siis entisistä kommunistisista maista viisautta, miten toimia tänään kapenevassa mielipideympäristössä.

Dreherin mukaan ”monimuotoisuuden”, ”inklusiivisuuden”, ”tasa-arvon” ja muun tasa-arvojargonin nimissä uusvasemmisto pyrkii luomaan voimakkaat mekanismit, joilla kontrolloidaan ajattelua ja keskustelua ja jotka marginalisoivat toisinajattelijat pahoin ihmisinä. Nämä mekanismit vetoavat ihmisten sisäiseen haluun saada aikaan

oikeudenmukainen yhteiskunta, jossa historialliset vääryydet on korjattu ja sorretut tahot on vapautettu. Dreher ajattelee, että liberalismiin sinänsä hyvä tarkoitus auttaa heikkoja ja marginalisoituja on nopeasti kääntymässä hirviömäiseksi ideologiaksi, joka tulee muuttamaan liberaalin demokratian pehmeäksi, terapeutiksi versioiksi totalitarismista.

Dreherin mukaan läntinen ihminen on altis ideologioille ja totalitarismille. Dreher lainaa Hannah Arendtia, jonka mukaan seuraavat edellytykset mahdollistavat ideologioiden nousun ja totalitarismin synnyn: yksinäisyys ja sosiaalinen atomisaatio, epäusko hierarkioihin ja instituutioihin (politiikka, media, uskonto, laki, terveys, yritykset), halu tuhota ja ylittää rajoja (vallitsevia hierarkioita, instituutioita ja ajattelun tapoja), propaganda ja halu uskoa sellaisia valheita, jotka edistävät oman puolen asiaa, mania ideologiaa kohtaan (oltiin valmiita jopa edistämään omaa vankilatuomiota, jos liike sen pohjalta edistyy) sekä yhteiskunta, joka arvostaa luotettavuutta enemmän kuin taitoja ja kokemusta.

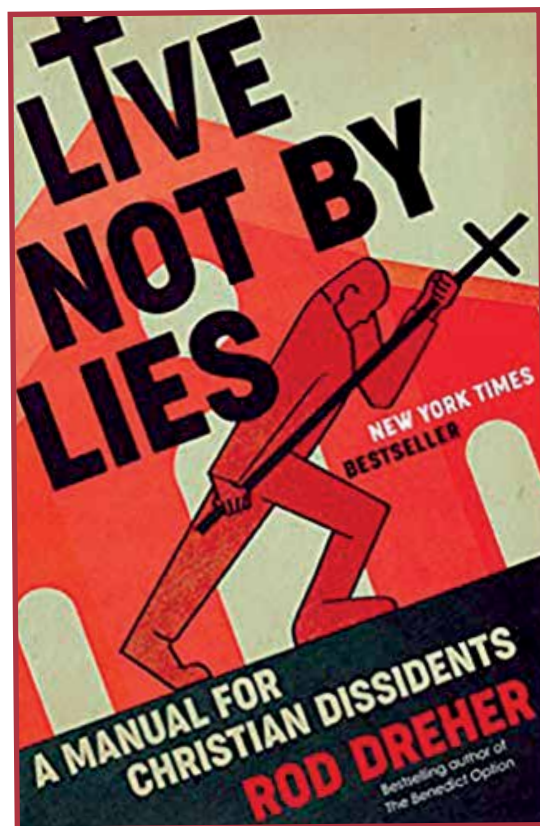
Dreher näkee, että ideologioita yhdistää usko suureen marssiin kohti edistystä. Tähän uskoivat kommunistit, joiden mukaan historian lainalaisuudet vääjäämättä vievät kommunistiseen utopiaan. Samalla tavoin tänään puhutaan ”historian väärällä puolella” olevista ja ajatellaan, että tasa-arvo ja

vähemmistöryhmien oikeudet ovat historian vääjäämätön kehitys, jota vastustavat joutuvat historian romukoppaan. Usko kehitykseen on modernismin keskeisin uskonkappale. Kyse ei ole siis pelkästään politiikasta, vaan omasta uskonnostaan, johon ovat lähteneet mukaan valtioiden lisäksi myös suuryritykset, teknologiajätit ja kapitalismi. Tämä uskonto haastaa perinteisen kristinuskon.

Miten sitten olla toisinajattelija nousevassa totalitarismissa? Dreher pitää totalitarismin perustana ideologiaa, joka perustuu valheeseen. Totalitaristisen systeemin olemassaolo perustuu siihen, että ihmiset pelkäävät haastaa sen valheita. Tähän kirjan nimikin viittaa. Kristittyjen ei siis tulisi suostua elämään koskaan valheiden mukaan vaan sitoutua totuuteen. Totuutta on etsittävä ja rakastettava yli kaiken. Ihminen, joka totuuden sijaan etsii omaa mukavuuttaan ja selviytymistään, on demoralisoitu ihminen ja siten totalitarismin käyttövoimaa.

Lisäksi olisi heräteltävä kulttuurista muistia. Ideologiat pyrkivät muokkaamaan historiaa. Olisi tärkeä säilyttää itsellä realistinen kuva historiasta. Perheet ovat vastarinnan perusyksiköjä, jonka totalitaristiset ideologiat pyrkivät siksi murentamaan. Uskonto on aina ollut totalitarismille vahvin vastavoima. Dreherin mukaan kristittyjä tulevat kohtaamaan siksi vaikeammat ajat. Kristittyjen täytyy tuntea Raamattunsa hyvin ja olla perillä kirkkonsa perinteestä. Lisäksi täytyy olla yhteisöllisempi ja solidaarisempi, jotta yksilöt voivat selviytyä voimakasta painetta vastaan.

Kaikista tärkeimpänä Dreher näkee, että tulisi olla valmiutta kärsimään. Vanhat totalitarismit valloittivat yhteis-

kunnat, koska ihmiset pelkäsivät kipua ja seurauksia, joita niiden vastustamisesta olisi tullut. Uudet totalitarismit valloittavat yhteiskunnat pitkälti manipuloimalla ihmisten rakkautta nautintoon ja käyttämällä hyväksi heidän pelkoaan epämukavuudesta.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI

KUVA: ADLIBRIS KIRJAMAINOS

Lähetys käynnissä - elävä toivo Jeesuksessa Kristuksessa

Toivo ankkuroituu vahvasti uustestamentilliseen ilmoitukseen Messiaan ilmestymisestä ja ylösnousemuksen alkamisesta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksella. Iankaikkisuustoivo kantaa kristittyä elämän koetusten keskellä. Pietari sanoittaa elävän toivon:

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista. (1 Piet 1:3).

Olemme ihmiskuntana eläneet viimeisen vuoden koronapandemian synnyttämässä epävarmuudessa ja koettelemuksessa. Nämä ovat kaikkivaltiaan Jumalan tiedossa ja vallinnassa. Me ihmiset tarvitsemme toivoa elämään sekä näkyvässä että vielä näkymättömässä todellisuudessa. Rokoteohjelma avaa ajallisen toivon pandemian keskellä, mistä voimme olla kiitollisia. Jumala on rakkaudessaan valmistanut meille vielä suuremman lahjan: uuden elämän ja elävän toivon ylösnouseksessa Jeesuksessa Kristuksessa. Kaikki on täytetty meidän puolestamme Kristuksen sovitus- ja lunastustyössä ristinkuoleman ja ylösnousemuksen kautta.

Meille Kristuksen seuraajille on annettu valtava tehtävä viedä toivon sanoma, evankeliumi, uudesta elämästä uskon yhteydessä Jeesukseen Kristukseen, Vapahtajaan. Tämä uusi elämä alkaa jo täällä ajassa ja jatkuu kerran kirkkaudessa.

Kaiken keskellä evankeliumi leviää - lähetys on globaalisti koko ajan käynnissä. Pandemian aikana olemme voineet erityisesti todeta, kuinka sähköiset viestimet, kuten radioaallot, satelliittitelevisiokanavat, internet ja erilaiset sähköiset alustat, ovat toimineet tehokkaana keinona evankeliumin levittämiseksi eri kielillä ihmisille kaikissa maanosissa ympäri maailmaa. Sähköisten viestimien hyväksikäyttö korostuu siellä, missä evankeliointi perinteisellä tavalla on kokonaan kielletty tai voimakkaasti rajoitettu taikka maissa, joissa kristityt elävät vähemmistönä vai-

keissa oloissa. Kärsimyksen keskellä uskovan iankaikkisuustoivo vahvistaa luottamusta Jumalaan ja Hänen armoonsa.

Kristillinen toivo on tarkoitettu koko maailmalle. Kristus on maailman toivo, toivo koko luomakunnalle. Kristuksen omat odottavat hartaasti toivon täyttymistä. Pysykäämme siten horjumatta tunnustuksessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. Heb 10:23.

Toivo tuo lohdutuksen ja kärsivällisyyden vaikeuksissa. Vaikka kristityt uskonsa tähden joutuvat koetuksiin ja kärsimyksiin, he saavat olla levollisia Jumalan johdatuksessa. Pietari kehottaaakin ”pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu”. 1 Piet 3:15. Muistakaamme, että eräänä päivänä kaikki muu katoaa, mutta usko, toivo ja rakkaus pysyvät. 1 Kr 13:13.

Toivossa iloittaa, siunattua alkanutta vuotta 2021!

TEKSTI: JARNO TEPORA, PROFESSORI EMERITUS /
MEDIALÄHETYS SANANSAATTAJAT RY

KUVA: SANSAN ARKISTO
(KUVAAJA: ARI SUOMI)

KOULUTUS STI:N JÄSENJÄRJESTÖJEN TYÖNTEKIJÖILLE Rytylässä ke-pe 17.–19.3.2021

TEEMANA: TYÖSSÄJAKSAMINEN HENGELISESSÄ TYÖSSÄ

Mistä saa voimaa hengelliseen työhön? Mistä tiedän, olenko oikealla paikalla? Miten sovittaa yhteen perhe, vapaa-aika ja työ? Miten pitää yllä omaa hengellistä elämää kiireiden keskellä? Näitä kysymyksiä on jokainen hengellisen työn tekijä joutunut pohtimaan.

Käsitlemme näitä kysymyksiä ja työssäjaksamista hengellisessä työssä STI:n koulutuksessa, joka on suunnattu kaikille STI:n jäsenjärjestöjen työntekijöille.

Mukana koulutuksessa opetustehtävissä ovat mm. Jari Kekäle, Leif Nummela, Vesa Ollilainen, Lasse Rätty, Sirpa Knuutila ja Eero Junkkaala.

Ilmoittautuminen Kansanlähetysoistolle Rytylään:
<https://kansanlahetys.fi/tapahtumat/stin-jasenjarjestojen-koulutus/>

Puh. 019 77 920

TERVETULO A
MUKAAN!

KORONAN AIHEUTTAMAT MUUTOKSET JATKUVAT

Alkaneella kevätkaudella STI:n luennoille ei oteta ihmisiä paikan päälle vaan luennot videoidaan ja ovat katsottavissa ainoastaan STI:n YouTube-kanavalta. STI:n tilat ja kirjasto ovat auki aukioloaikojen mukaan. Paikan päälle voi tulla vain terveenä ja maskisuositus on voimassa edelleen.

Näin toimimme aina siihen asti kunnes rajoitukset lievenevät. Toivotaan, että myöhemmin keväällä pystymme palaamaan normaalimpaan päiväjärjestykseen. Tiedotamme kevään toimintatavoista ja kevään ohjelmasta tarkemmin STI:n netisivuilla.

VALMENNUSKURSSI TEOLOGISEEN

**LÄHIOPETUKSENA
TAI VERKKOKURSSINA**

Tiedätkö jonkun, joka pyrkii tänä keväänä opiskelemaan teologiaa?

STI:ssä on valmennuskurssi teologiaa yliopistossa opiskelemaan pyrkiville **ma-to 3.-6.5.2021**. Kurssi antaa hyvät valmiudet valintakokeeseen. Kurssin hinta on 160 euroa mikäli se voidaan järjestää lähiopetuksena. Hinta puolittuu mikäli se joudutaan järjestämään koronapandemian takia verkkokurssina.

Kysy lisää ja ilmoittaudu Suomen teologiseen instituuttiin: puh. (09) 6689 550 tai sti@sti.fi.

Lähiopetuksena kurssi järjestetään STI:n tiloissa Helsingissä, Kaisaniemenkatu 13 A, 4. krs. Mahdollinen verkkokurssi pidetään Teams-etyhteydellä.

PÄÄSIHTEERIN VIERAILUT / HELMI-MAALISKUU 2021

14.2. Saarna, Suomen Raamattuopisto, Helsingintie 10, Kauniainen

10.3. Opetusta Kansanlähetysovistolla Ryttylässä

17.3. klo 12 Opkon senioriseurat, Suomen Raamattuopisto

20.3. Luento, Ajassa liikkuu tapahtuma, Hyvinkää

25.3. klo 17 Opkon opiskelijailta, Kanslerinrinne 1, Tampere

28.3. Luento, Paavalin synodin kirkkopäivät, Lappi TL

©ALEXANDER OZEROV – STOCK.ADOBE.COM

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Sähköposti ja puhelin

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi
09 668 9550

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Kokoaikaiset työntekijät

päsihteeri Santeri Marjokorpi
sihteeri Kirsi Kuru

Aukiolo: Lukukausien aikana klo 9–19. Korona-pandemian aikana kannattaa varmistaa aukiolo nettisivuiltamme.

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

Uusi puheenjohtaja valitaan helmikuussa

Jäsenjärjestöt

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund
Lähetysyhdistys Kylväjä
Lähetysyhdistys Rauhan Sana
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuositukijäsenmaksu 40 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa, ainajäsenyys 800 euroa). STI ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2018/904

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle uuden rahankeräyslupan 4.11.2020. Lupa on toistaiseksi voimassa oleva. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan, kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat varsinaista yleis-hyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto Kirsi Kuru

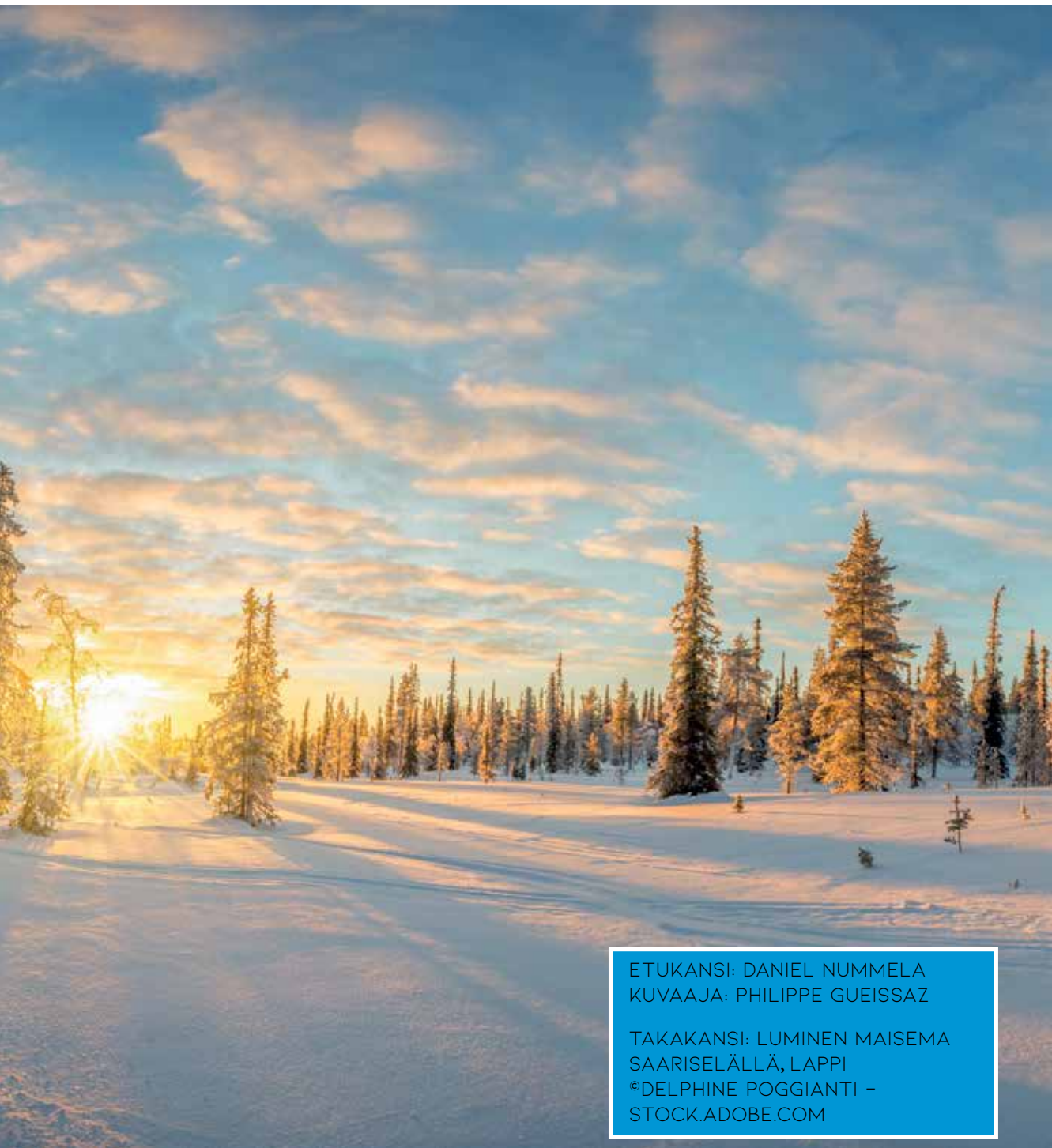
Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
KAISANIEMENKATU 13 A
00100 HELSINKI

Posti Green

ETUKANSI: DANIEL NUMMELA
KUVAAJA: PHILIPPE GUEISSAZ

TAKAKANSI: LUMINEN MAISEMA
SAARISELÄLLÄ, LAPPI
©DELPHINE POGGIANTI -
STOCK.ADOBE.COM